

РЕШЕНИЕ

№ 6351

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5820** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, [населено място] срещу Решение №2081/03.05.2023г. на СРС, НО по н.а.х.д. № 16353/22г., 6 с-в с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 42 – 0003306/12.10.2022г., издадено от и.д. директор на РД „АА“, с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП), за нарушение на чл. 18, т.4 от Наредба № Н-8/27.06.2008г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка е наложена „глоба“ в размер на 2000 лв. на С. Н. Й. от [населено място], обл. П., [улица].

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и необоснованост на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че неправилно СРС е приел, че наказващият орган е приложил разпоредбата на чл.93, ал.2 от ЗАВП, тъй като видно от НП е приложена разпоредбата на чл.93, ал.1, т.1 от с. з. До момента на издаване на НП възражение по чл.18, т.4 от Наредба № Н-8/27.06.2008г. на МТ не е постъпвало, не е представена заповед и основанийето да бъде приложен чл.93, ал.2 е отпаднало. Поради това е прието, че се касае за извършен превоз на товар за собствена сметка без документ, който се изисква от подзаконов нормативен акт по прилагането на ЗАВП.

В съдебно заседание касаторът не се явява.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат Н. оспорва жалбата и иска решението на СРС да бъде потвърдено. Счита, че деянието е маловажен случай, тъй като се касае за две торби гипс, които са били забравени при предходната доставка.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение въззивният съд правилно е установил фактичката обстановка. Приел е, че на 29.08.2022г. на околоръстен път в [населено място], в кв. Л., 50 м. след кръстовището със [населено място] като водач на товарен автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „ПГС“ АД, С. Н. Й. е извършил превоз на товари от [населено място] до [населено място] (гипс) без Заповед за извършване на товари за собствена сметка – нарушение по чл.18, т.4 от Наредба №Н-8/27.06.2008г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка. На водача била наложена глоба на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози в размер на 2000лв. с издаденото НП № 42 – 0003306/12.10.2022г. от и.д. директор на РД „АА“.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Установил е по същество, че АНО е доказал по несъмнен начин констатираното от него нарушение, но неправилно е приложил санкционната норма на чл.93, ал.1, т.1 от ЗАВП, вместо тази на чл.93, ал.2 от ЗАВП.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Наказателното постановление за извършеното нарушение е издадено от компетентен орган и в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Съгласно нормата на чл.18, т.4 от Наредба № Н-8/27.06.2008г. при извършване на товари за собствена сметка водачът трябва да представи при поискване от страна на контролните органи заповед на ръководителя на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, в която следва да са посочени датата или периодът за извършване на превоза, часовете на тръгване и маршрутът на движение, както и видът на товара.

Според редакцията на чл.93, ал.1 от ЗАВП (обн. ДВ, бл.60 от 2020г., в сила от 07.07.2020г.): Водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници и товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон, от подзаконовите нормативни актове по прилагането му се наказва с глоба 2000лв. при първо нарушение.

Ал.2 на чл.93 касае водач на моторно превозно средство, който извършва

обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, заверено копие на лиценз на Общността, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон или от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Същият се наказва с глоба от 100 лв.

Видно от свидетелските показания на актосъставителя Д. и записаното в съставения от него АУАН, при извършената проверка водачът не е имал попълнена заповед за извършване превоз на товари за собствена сметка за извършвания курс – представил е празна бланка. Изложената фактическа обстановка правилно е преценена от СРС, като съответстваща на нормата на чл.93, ал.2 от ЗАвП. Вместо обаче да отмени изцяло наказателното постановление, въззивният съд е следвало да упражни правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 ЗАНН. При липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление районният съд е следвало да приложи закон за по-леко наказуемо административно нарушение, какъвто се явява разпоредбата на чл.93, ал.2 от ЗАвП.

Възражението за маловажен случай, направено в о.с.з. от процесуалния представител на ответника не е подкрепено с доказателства, по делото няма данни за количеството на превозвания от водача гипс, поради което е неоснователно.

Предвид изложеното, решението следва се отмени и делото да се върне на въззивния съд, който да упражни правомощията си по чл.63, ал.2, т.4 от ЗАНН. В съответствие с приетото Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г., ОСС I и II колегия на ВАС в касационното производство по реда на Глава Д. от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XII КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2081/03.05.2023г. на СРС, НО по н.а.х.д. № 16353/22г., 6 с-в с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 42 – 0003306/12.10.2022г., издадено от и.д. директор на РД „Автомобилна администрация“

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав, при спазване на дадените указания.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.